

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 czerwca 2014 roku W. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa (...) wniósł o zasądzenie od pozwanego – Skarbu Państwa – (...) kwoty 126.496,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 35.082,88 zł od dnia 19.04.2012r. do dnia zapłaty, od kwoty 23.633,88 zł od dnia 11.05.2012r. do dnia zapłaty, od kwoty 31.599,14 zł od dnia 09.06.2012r. do dnia zapłaty, od kwoty 36.180,15 zł od dnia 08.08.2012r. do dnia zapłaty. Wniesiono również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa prawnego.

W uzasadnieniu wskazano, że powód jako podwykonawca zawarł w dniu 29.22.2011r. umowę o roboty budowlane z konsorcjum spółek - będącym wykonawcą inwestycji: (...) na odcinku od węzła (...) w skład którego wchodziły spółki (...) S. A. z siedzibą w W., (...) Ltd, (...) S. A. oraz (...) S. A. Podniesiono, iż powód jako podwykonawca został zgłoszony inwestorowi i pozwany zaakceptował powoda jako podwykonawcę. Na podstawie umowy o roboty budowlane powód wykonał szereg czynności polegających na wykonaniu gabionów w przepustach na inwestycji prowadzonej przez pozwanego. Podniesiono, iż powód wykonał przedmiot umowy i zostały wystawione Przejściowe Świadczenia Płatności, na podstawie których powód wystawił faktury. Po tym jak generalny wykonawca nie uregulował faktur powód zwrócił się do pozwanego o dokonanie solidarnej płatności. Pozwany jednak dokonał częściowej płatności za przedmiotowe roboty budowlane (pozew k. 2-7).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego na rzecz SP-Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa. Podniesiono zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Okręgowego w Rzeszowie. W ocenie pozwanego w świetle art. 647¹§ 5 k.c. pozwany nie ponosi pełnej odpowiedzialności solidarnej z wykonawcą za zapłatę na rzecz podwykonawcy wynagrodzenia w pełnej wysokości określonej w umowie podwykonawczej, bowiem (...) nie miał wiedzy o wysokości wynagrodzenia ustalonego między wykonawcą a podwykonawcą w umowie podwykonawczej, która nadto przewidywała ograniczenie odpowiedzialności (...) wobec podwykonawcy do kwoty wynikającej z obmiaru robót przez podwykonawcę wykonanych, zatwierdzonego przez Inżyniera, przy cenach jednostkowych zawartych w kosztorysie ofertowym wykonawcy stanowiącym część jego oferty. Pozwany nie kwestionował, że zaakceptował wzór umowy podwykonawczej. Zaakceptował jednak jedynie wzór, który nie określał wysokości wynagrodzenia należnego podwykonawcy za wykonanie robót, a jedynym określeniem granicy odpowiedzialności inwestora było postanowienie § 6 ust. 11 wzoru umowy, odsyłające do cen jednostkowych zawartych w Kontrakcie (odpowiedź na pozew k. 106-120).

Postanowieniem z dnia 02 września 2013 roku Sąd Okręgowy w Rzeszowie stwierdził swą niewłaściwość i sprawę niniejszą przekazał do Sądu Okręgowego w Warszawie (postanowienie k. 465).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 lipca 2010 r. Skarb Państwa – (...) zawarł z konsorcjum firm: (...) Ltd, (...) S.A., (...) S.A. oraz (...) S.A. umowę o budowę autostrady (...) T. – R. na odcinku od węzła (...) do węzła D. P. km 502+796,97 do około 537+550. Umowa ta wraz Ogólnymi Warunkami Kontraktu, Szczególnymi Warunkami Kontraktu, tłumaczenie F. 1999, (...) , specyfikacjami technicznymi wykonania i odbioru robót, dokumentacji projektowej oraz ofertą wykonawcy i jego wnioskiem stanowiła umowę o roboty budowlane (umowa nr (...) k. 152-153, szczególne warunki kontraktu k. 154-163, oferta k. 165-167, specyfikacje techniczne k. 190-208).

Kwota kontraktu została ustalona na 1.434.761.270,26 zł netto i 1.750.408.749,72 zł brutto, zaś maksymalne wynagrodzenie wykonawcy w wysokości 115% kwoty brutto tej kwoty czyli 2.012.970.062,17 zł. termin wykonania robót wynosił 24 miesiące od daty rozpoczęcia według definicji (...)

Zgodnie z subklauzulą 4.4 szczególnych warunków kontraktu strony umówiły się, że przed skierowaniem podwykonawcy do wykonania robót wykonawca na 28 dni wcześniej zawiadomi zamawiającego o niniejszym za

pośrednictwem Inżyniera składając projekt umowy z podwykonawcą. Zamawiający po otrzymaniu opinii Inżyniera podejmie decyzję w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie tej umowy. Jeżeli Zamawiający w terminie 14 dni od przedłożenia mu projektu umowy z Podwykonawcą nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważać się będzie, że wyraził zgodę na zawarcie umowy. Strony ustaliły, że wykonawca zapłaci wynagrodzenie podwykonawcy, zaś dopiero w jego braku i po zgłoszeniu żądania przez podwykonawcę do zamawiającego ten zapłaci żądaną kwotę wynagrodzenia udokumentowaną fakturą zaakceptowaną przez Wykonawcę i dokumentami potwierdzającymi wykonanie i odbiór fakturowanych robót w trybie art. 647 § 5 k.c. Zawarto również zapis, iż w przypadku nie zapłacenia przez Wykonawcę wynagrodzenia podwykonawcy za wykonane przez podwykonawcę roboty, zamawiający zapłaci podwykonawcy żądaną kwotę wynagrodzenia, jednakże nie wyższą, niż kwota wynikająca z obmiaru robót wykonanych przez podwykonawcę, zatwierdzonego przez Inżyniera, przy cenach jednostkowych zawartych w kosztorysie ofertowym wykonawcy stanowiącym część oferty. W przypadku powierzenia przez wykonawcę realizacji robót podwykonawcy, wykonawca jest zobowiązany do dokonania we własnym zakresie zapłaty wynagrodzenia należnego podwykonawcy z zachowaniem terminów płatności określonych w umowie z podwykonawcą. Zatwierdzony przez (...) podwykonawca, który nie otrzymał należnego mu wynagrodzenia od wykonawcy, może żądać bezpośrednio od (...) na podstawie art. 647¹§5 kc zapłaty po udokumentowaniu zasadności takiego żądania fakturą zaakceptowaną przez wykonawcę i dokumentami potwierdzającymi wykonanie i odbiór fakturowanych robót (szczególnie warunki kontraktu k.156v).

W związku z umową łączącą (...) oraz wykonawcę, wykonawca w dniu 29 listopada 2011 roku zawarł z powodem jako podwykonawcą umowę nr (...) (dalej umowa podwykonawcza). Jej przedmiotem była kompleksowa realizacja przez podwykonawcę robót budowlanych polegających na wykonaniu gabionów w przepustach. Wynagrodzenie należne powodowi przewidziano na kwotę 652.363,29 zł netto.

Zgodnie z § 6 pkt 11 umowy podwykonawczej w przypadku niezapłacenia przez wykonawcę wynagrodzenia podwykonawcy za wykonane przez niego roboty, zamawiający zapłaci podwykonawcy żądaną kwotę wynagrodzenia, jednakże nie wyższą niż kwota wynikająca z obmiaru robót przez niego wykonanych, zatwierdzonego przez Inżyniera, przy cenach jednostkowych zawartych w kosztorysie ofertowym wykonawcy stanowiącym część jego oferty (umowa podwykonawcza k. 13).

Pozwany zaakceptował wzór umowy podwykonawczej. Jednakże zaakceptował jedynie wzór przedłożony przez wykonawcę, który nie określał wynagrodzenia należnego podwykonawcy za wykonanie robót. Do wzoru nie dołączono również cen jednostek mających stanowić załącznik do umowy podwykonawczej. Jedynym określeniem granicy ewentualnej odpowiedzialności zamawiającego wobec podwykonawcy było postanowienie § 6 ust. 11 wzoru umowy podwykonawczej odsyłające do cen jednostkowych określonych w kosztorysie ofertowym wykonawcy (projekt umowy k. 217-227, pismo z 13.12.2011 k. 209).

Po wykonaniu robót objętych fakturą VAT nr (...) zostały one w całości odebrane przez wykonawcę – (...) S. A. i (...) Ltd oraz wystawione świadectwo płatności. Pomimo zrealizowania przez powoda robót, które zostały odebrane i zaakceptowane w całości, członkowie konsorcjum nie zapłacili należności na rzecz powoda. Wykonawca potwierdził wymagalność faktur oraz fakt braku płatności na rzecz podwykonawcy (pismo z 03.07.2012r. k. 369). Ponadto wykonawca powiadomił Inżyniera Kontraktu i Zamawiającego, że zgodnie z umową podwykonawczą Wykonawcy należą się kwoty zatrzymane z tytułu należytego wykonania umowy w wysokości (...) z każdej z faktury. Inżynier Kontraktu działając zgodnie z postanowieniami umowy głównej dokonał określenia w myśl S. 3.5 umowy głównej należnego podwykonawcy wynagrodzenia. Pozwany po dokonaniu oceny przedstawionych przez powoda dokumentów dokonał niezwłocznej płatności na zasadzie jego odpowiedzialności solidarnej w zakresie określonym przez Konsultanta. Przedmiotowa płatność została zrealizowana w dniu 18 lipca 2012 roku. Podwykonawca został powiadomiony o sposobie dokonanych rozliczeń jak i wysokości wypłaconej kwoty. Skarb Państwa zapłacił na rzecz powoda 334.157,71 zł oraz kwotę 36.180,15 zł (okoliczności bezsporne, pismo z dnia 11.07.2012r. k. 376-377.). Po weryfikacji zapisów umowy podwykonawczej, a w szczególności zapisów § 8 ust. 3 zamawiający – mimo braku wiarygodności podwykonawcy względem zamawiającego o zwrot kwot zatrzymanych – mając na względzie interes podwykonawcy, zapłacił podwykonawcy opierając się na art. 91 ustawy z dnia 28.02.2003r. Prawo upadłościowe i

naprawcze w związku z ogłoszeniem (...) S. A.. Pozwany doszedł do przekonania, że kwoty zatrzymane z faktur VAT, których nabywcą jest (...) S. A. stały się wymagalne i w związku z powyższym dokonał w dniu 06.12.2012r. płatności na rzecz powoda kwoty 36.180,15 zł brutto z tytułu zwrotu kwot zatrzymanych stanowiących gwarancję należytego wykonania umowy (okoliczności niesporne, pismo k. 441-442, 445).

Sąd uznał za pełnowartościowy materiał dowodowy przedstawione przez strony dokumenty. Strony nie kwestionowały zawartości ani prawdziwości tych dokumentów, a Sąd nie znalazł podstaw do ich podważenia z urzędu. Sąd dał również wiarę zeznaniom świadków przesłuchiwanym w niniejszej sprawie w zakresie w jakim zeznawali o faktach, albowiem ich relacje odpowiadają treści zawartych umów. Zeznania świadków: A. S. (1) k. 539-542, M. S. k. 591- 593, A. S. (2) k. 593-594 potwierdziły fakt, iż pozwanemu został przedłożony jedynie wzór umowy, bez określenia wysokości wynagrodzenia, a zarazem znajdował się w nim zapis ograniczający odpowiedzialność Skarbu Państwa do wysokości cen jednostkowych określonych w kosztorysie ofertowym wykonawcy.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Powód swe roszczenie wywodzi z umowy podwykonawczej z dnia 29 listopada 2011, której pozwany jako inwestor nie był stroną. Składa się na nie: - wynagrodzenie powoda w wysokości różnicy między łączną wartością wystawionych przez niego faktur dla wykonawcy a kwotami już zapłaconymi przez (...), - kwoty zatrzymane przez wykonawcę tytułem zabezpieczenia należytego wykonania umowy podwykonawczej oraz – odsetki za opóźnienie z płatnością wynagrodzenia po terminach płatności określonych w fakturach wystawionych przez powoda. Roszczenie swoje powód opiera na podstawie art. 647¹§5 kc.

Stosownie do treści art. 647¹ k.c. w umowie o roboty budowlane, zawartej między inwestorem a wykonawcą (generalnym wykonawcą), strony ustalają zakres robót, które wykonawca będzie wykonywał osobiście lub za pomocą podwykonawców. Do zawarcia przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora. Jeżeli inwestor w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważa się, że wyraził zgodę na zawarcie umowy. Do zawarcia przez podwykonawcę umowy z dalszym podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora i wykonawcy. Zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę.

Warunkiem sine qua non zastosowania regulacji przewidzianej w art. 647¹ § 2 k.c. jest wyrażenie zgody przez inwestora.

Nowelizacja Kodeksu cywilnego z dnia 14 lutego 2003 roku (Dz.U.2003.49.408) wprowadziła istotne novum dotyczące wyrażenie zgody przez inwestora na powierzenie pewnych robót podwykonawcom. Daje to inwestorowi rzeczywiste narzędzie oddziaływania na proces realizacji inwestycji, za pomocą którego może wpływać na wybór podwykonawcy i najkorzystniejszej oferty. Aby nie utrudniać zbytnio kontaktów gospodarczych, ustawodawca przyjął, że brak sprzeciwu inwestora w terminie 14 dni od przedstawienia mu odpowiednich dokumentów poczytuje się za wyrażenie zgody. W celu wyeliminowania sporów na tym tle, ustawodawca zastrzegł formę pisemną dla skutecznego złożenia sprzeciwu. W przypadku wyrażenia sprzeciwu umowę zawartą między wykonawcą a podwykonawcą uważa się za nieważną.

Zawarta pomiędzy inwestorem a wykonawcą umowa została oparta o powszechnie stosowany w międzynarodowych kontraktach budowlanych wzorzec umowy o roboty budowlane przygotowany przez organizację (...). Strony stosując wskazany wzorzec umowy dokonały pewnych jego modyfikacji, które noszą nazwę „Szczególne warunki kontraktu”. S. 4.4. umowy przewidująca tryb powierzenia podwykonawcy robót jest zgodna z cyt. przepisem art. 647¹ k.c.

W niniejszej sprawie powód nie wykazał, aby zamawiający wyraził zgodę na udział podwykonawcy przy realizacji inwestycji, na warunkach określonych w umowie podwykonawczej. Ze skutkiem dla powstania po jego stronie odpowiedzialności gwarancyjnej za zapłatę wynagrodzenia należnego podwykonawcy w pełnej wysokości ustalonej przez niego z wykonawcą. Pozwany, by wyrazić taką zgodę, powinien mieć elementarną wiedzę i świadomość na co się godzi. Zatem powinien mieć wiedzę o tych postanowieniach umowy podwykonawczej określających jednoznacznie wysokość ustalonego przez podwykonawcę i wykonawcę łącznego wynagrodzenia oraz cen jednostkowych za poszczególne pozycje robót.

Sąd Okręgowy w pełni podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 06.10. 2010r. zgodnie z, z którym w świetle art. 6 w zw. z art. 647¹§ 2 zdanie pierwsze i § 5 k.c. ciężar udowodnienia tego, że inwestor wyraził zgodę na zawarcie umowy o roboty budowlane wykonawcy z podwykonawcą spoczywa na podwykonawcy, on bowiem z tego faktu wywodzi skutki prawne. Jeżeli inwestor twierdzi, że zgody takiej nie wyraził również w sposób dorozumiany oraz, że nie znał istotnych postanowień umowy wykonawcy z podwykonawcą, podwykonawca powinien udowodnić także świadomość inwestora co do tych okoliczności wyznaczających zakres jego odpowiedzialności za wynagrodzenie podwykonawcy lub to, że z postanowieniami tymi inwestor mógł się zapoznać (por. wyrok SN II CSK 210/10).

W ocenie Sądu warunkiem skuteczności zgody inwestora na zawarcie umowy podwykonawczej dla powstania po jego stronie odpowiedzialności solidarnej z wykonawcą wobec podwykonawcy jest świadomość inwestora dotycząca tych elementów umowy podwykonawczej, które wyznaczają jego ewentualną odpowiedzialność na podstawie art. 647¹§5 kc, w szczególności zaś dotycząca wysokości wynagrodzenia ustalonego między wykonawcą a podwykonawcą. „aby można było mówić o powstaniu solidarnej odpowiedzialności inwestora jego świadomość musiała obejmować pełny zakres tej odpowiedzialności, a zatem wobec kogo powstaje, za jakie czynności i w jakiej wysokości... nie sposób było przyjąć, że zgoda mogła mieć...wyłącznie charakter blankietowy, a więc że inwestor wyraził zgodę w sposób dorozumiany na każdą wysokość wynagrodzenia, hipotetycznie nawet takiego, które przewyższałoby wynagrodzenie generalnego wykonawcy” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 26.04.2013r. sygn. akt I ACa 109/13).

Z uzasadnienia uchwały Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 29 kwietnia 2008 r. III CZP 6/08 w której przyjęto, że zgoda inwestora na umowę między podwykonawcą a wykonawcą – może być wyrażona w dowolny sposób dostatecznie ją ujawniający, wynika, że by można było przypisać inwestorowi milczącą zgodę na zawarcie umowy przez wykonawcę z podwykonawcą, konieczne jest łączne wypełnienie wszystkich przesłanek omawianego przepisu art. 647¹ § 2 k.c. tzn. przedstawienie inwestorowi przez wykonawcę umowy zawartej z podwykonawcą lub jej projektu wraz ze stosowną częścią dokumentacji, która dotyczy przedmiotu umowy. (...) Treść dostarczonej umowy (projektu) wyznacza granice solidarnej odpowiedzialności inwestora (wykonawcy), milczące wyrażenie zgody odnosi się bowiem jedynie do zobowiązań wynikających z przedłożonych dokumentów.

„Przepis art. 647 kc nie daje podstawy do kreowania po stronie inwestora obowiązku uzyskania wiedzy o treści umów zawieranych przez generalnego wykonawcę z podwykonawcami. Rzeczą podmiotów chronionych jest zadbanie o wystąpienie przesłanek powstania ochrony, w tym doprowadzenie do stanu, w którym inwestor uzyska z dowolnego źródła wiedzę o treści zawartej przez nich umowy. De lege lata brak zatem normatywnej podstawy do stawiania inwestorowi zarzutu naruszenia obowiązku dowiedzenia się o treści umowy o podwykonawstwo pomimo potencjalnej „możliwości zapoznania się” z daną umową, i w konsekwencji przypisania mu z tego względu intencji akceptacji odpowiedzialności solidarnej wobec podwykonawcy. Byłaby to bowiem konstrukcja abstrahująca od stanu świadomości inwestora co do akceptowanych postanowień umownych i związanych z tym ryzyk. [...] Co do zasady zachowanie inwestora po zakończeniu prac przez podwykonawcę [...] nie powinno być kwalifikowane jako potwierdzenie umowy o podwykonawstwo ze skutkiem ex tunc. "6 Ponadto P. D. twierdzi, że „w konsekwencji podwykonawca chcący korzystać z tej ochrony powinien zadbać o uzyskanie zgody inwestora na nawiązanie umowy, na podstawie której wykonuje prace. W przypadkach, gdy zgoda inwestora przyjmuje postać oświadczenia wyrażanego konkludentnie, powinnością podwykonawcy jest zadbanie o wystąpienie przesłanek skuteczności takiej zgody, w tym

w szczególności o uzyskanie przez inwestora pozytywnej wiedzy o istotnych postanowieniach zatwierdzonej umowy (P. Drapała Głosa do wyr. SN z dnia 06.10.2010r. II CSK 210/10).

Mając na uwadze powyższe zwrócić należy zatem uwagę, iż zamawiającemu został przedłożony do akceptacji jedynie wzór umowy podwykonawczej bez jakichkolwiek zapisów określających wysokość wynagrodzenia należnego podwykonawcy od wykonawcy, jak również bez cen jednostkowych określonych w kosztorysie podwykonawcy

Zamawiający nie miał wiedzy o wysokości wynagrodzenia ustalonego przez wykonawcę i podwykonawcę również z innych źródeł. Co więcej, nie był zobowiązany do jej „pozyskania” z własnej inicjatywy. Tym samym (...) nie mógł świadomie i skutecznie wyrazić zgody na zawarcie umowy podwykonawczej ze skutkiem dla powstania po jego stronie odpowiedzialności solidarnej z wykonawcą za zapłatę wynagrodzenia podwykonawcy w pełnej ustalonej przez niego z wykonawcą wysokości. Zamawiający akceptował wzór umowy podwykonawczej przedłożony przez wykonawcę, który z jednej strony nie określał jednak wynagrodzenia podwykonawcy należnego mu od wykonawcy, a z drugiej strony zawierał postanowienia ograniczające odpowiedzialność (...) wobec podwykonawcy do wysokości wynagrodzenia ustalonego między wykonawcą a (...). Jednak w takich okolicznościach samo wyrażenie przez (...) akceptacji dla wzoru umowy podwykonawczej, a także dopuszczenie go do ich wykonywania, nie mogą być potraktowane jako skutkujące przewidzianą w art. 647¹ § 5 k.c. solidarną odpowiedzialnością (...) za wypłatę wynagrodzenia należnego podwykonawcy w pełnej wysokości ustalonej przez niego z wykonawcą. Jedynym określeniem granicy odpowiedzialności pozwanego jako inwestora było postanowienie § 6 ust.11 wzoru umowy, odsyłające do cen jednostkowych zawartych w kontrakcie. Zgodnie z tym zapisem w przypadku nie zapłacenia przez wykonawcę wynagrodzenia podwykonawcy za wykonane przez podwykonawcę roboty zamawiający zapłaci żądaną kwotę wynagrodzenia, jednakże nie wyższą, niż kwota wynikająca z obmiaru robót wykonywanych przez podwykonawcę, zatwierdzonego przez inżyniera przy cenach jednostkowych zawartych w kosztorysie ofertowym wykonawcy stanowiącym część oferty.

Nie sposób przyjąć, by (...) wyraził zgodę w sposób dorozumiany na każdą wysokość wynagrodzenia, hipotetycznie nawet takiego, które przewyższałoby wynagrodzenie generalnego wykonawcy. Przemawia przeciwko temu również charakter umowy łączącej go z wykonawcą, tj. umowy w sprawie zamówień publicznych oraz związane z tym ograniczenia wynikające z ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych. (...) udzielił bowiem wykonawcy zamówienia publicznego, kierując się kryterium najniższej ceny. Natomiast gdyby uznać, że zamawiający ponosi na podstawie art. 647¹ § 5 k.c. solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia należnego podwykonawcy w wysokości ustalonej przez niego z wykonawcą, a wyższej od ceny zaoferowanej przez wykonawcę zamawiającemu w przetargu, to stanowiłoby to obejście przepisów w/w ustawy dotyczących wyboru w postępowaniu przetargowym najkorzystniejszej oferty.

Sąd uznał, że brak jest podstaw do tego, aby pozwany ponosił solidarną odpowiedzialność z wykonawcą za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę na podstawie art. 647¹ § 5 k.c. , ponad uznaną i wypłaconą powodowi kwotę. Dalsze roszczenie strony powodowej wykracza poza ceny jednostkowe wynikające z kosztorysu ofertowego wykonawcy i nie były znane pozwanemu.

Podobnie (...) § 5 k.c. nie stanowi podstawy solidarnej odpowiedzialności pozwanego z wykonawcą za odsetki za zapłatę wynagrodzenia należnego podwykonawcy po terminach płatności określonych w wystawionych przez podwykonawcę fakturach. Pozwany nie jest związany terminem zapłaty wynagrodzenia ustalonym w umowach podwykonawczych, których stroną nie był. Zgodnie z art. 455 kc winien natomiast zapłacić podwykonawcy wynagrodzenie niezwłocznie po otrzymaniu od niego wezwania do takiej zapłaty. Mając na względzie okoliczności sprawy należy uznać, że pozwany nie dopuścił się opóźnienia płacąc należne podwykonawcy wynagrodzenie bez zbędnej zwłoki.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo, co skutkowało obciążeniem strony powodowej, jako strony przegrywającej, kosztami procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 kpc. Na koszty procesu składała się kwota 537,78 zł poniesiona tymczasowo z sum SP na wynagrodzenie tłumacza (k. 512) oraz koszty

zastępstwa prawnego strony pozwanej (3.600 zł) wyliczone na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 08 lipca 2005 roku o Prokuraturze Generalnej Skarbu Państwa (Dz.U.2005.169.1417) w zw. z § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2002.163.1348).